

טורי עיני ניסים ("נאגיין")

0199246

בן צלה ומנשה

נולד ב- כ"ו אייר תרפ"ט 5.6.1929

התגייס לצה"ל ב- 1950

שירות בחטיבת גולני

נפל ב- כ"ח ניסן תש"י"א 4.5.1951

בקרבת על תל-מוטייה.

עיני ניסים נאג'י

בן מנשה וצלחה. נולד ביום כ"ו באייר תרפ"ט (5.6.1929) בגדרה, בירת-עיראק. ג'אד בבית-ספר יסודי, אבל בגיל ט' נאלץ לעזיב את ספסל-הlimודים כיון שלא היה נוי שיתמוך באמו האלמנה ובשני אחיו. בהגיע תורו לשרת בצבא הארץ, אשר בה נולד, עזב את משפחתו ועלה לארץ (המשפחה עלהה שנה אחת אחריו עלייתו). במשך שעשה חדים עבד בקיבוץ בארות- יצחק ולאחר- מכן גויסלצה"ל. ביום כ"ח בניסן תש"י (4.5.1951) נפל בקרב בשפק-הירדן ליד הכנרת והובא למנוחת-עולםים בבית-הקבורות הצבאי בחיפה.

רציתי לקטוף פרח בגן

ואמא אמרה לי: "אסור הוא מוגן

ובכל העולם יש חוקים

לא לקטוף פרחים מוגנים".

ואולי אני סתם ירצה קטנה

שלא יודעת ולא מבינה

אבל אני חושבת שכ"כ מוזר

שפוחים אסורים וחילילים מותר.

קרב תל-מוטילה

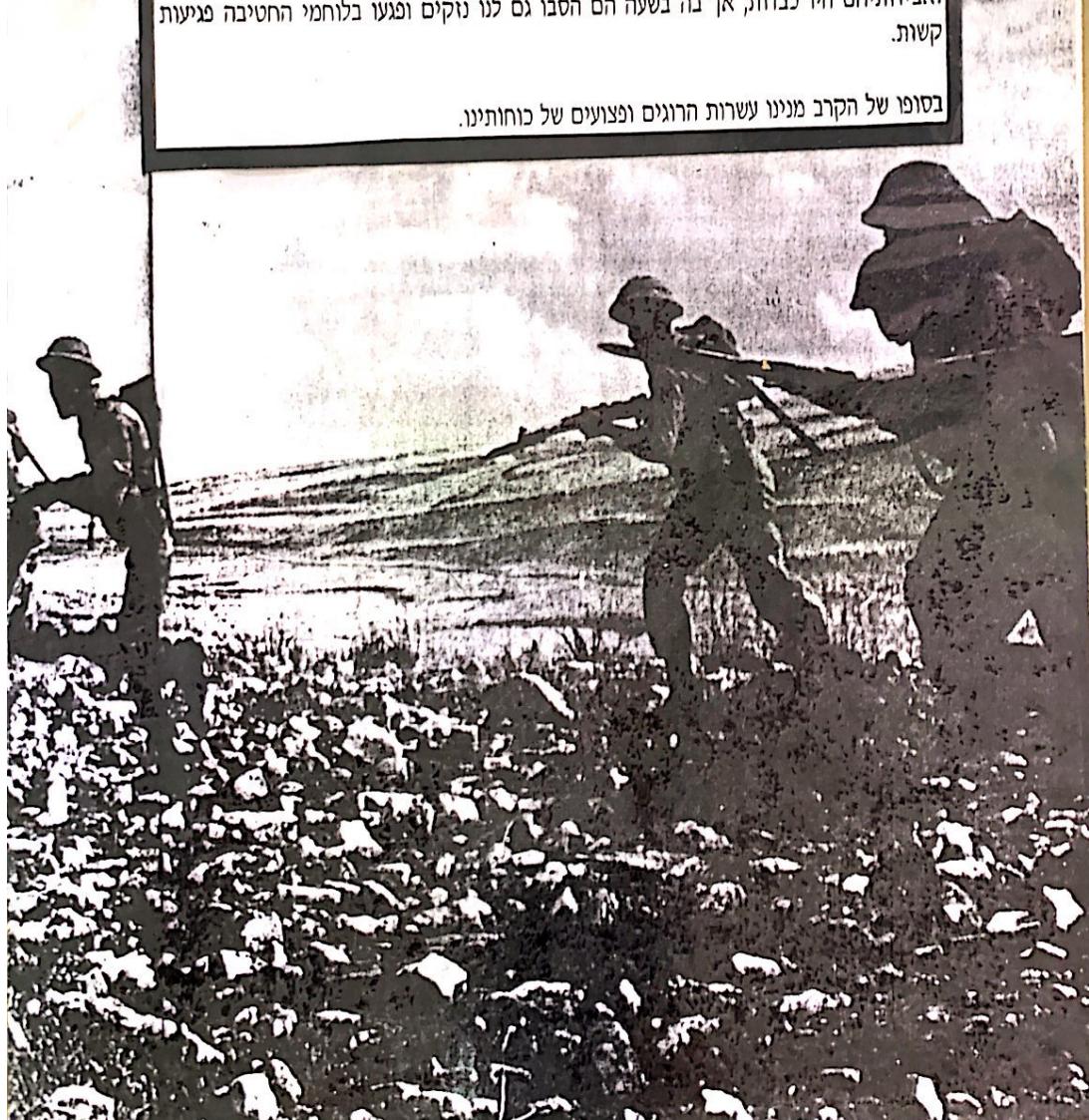
קרב תל-מוטילה נחרת בזכרון הלאומי כ'ימוני' מלחמה, אשר בגיןו שלגנו מחייב יקר. למורות המוחון שהושג – נותרו כואבים ואבילים.

נדמה לי כי עד היום הזה, לא כולם מבינים מה בזוויק קרה במוטילה. איטה, אכן, לגלל את היריעה, תוך התיחסות רחנה יותר לאירוע, להשתלשלתו, וועואטתו ולקחו.

כידוע, תל-מוטילה היה אחד משלשה אזוריים, אשר בהסכם שביתת-הנשך עם סוריה, נקבעו כאזורים מפורזים. הטורים, אשר הפכו באורה כמעט שיטתי את ההסכמים, השתלטו על אזור חמת גדר (הזרומי שבאזורים המפורזים) ואח"כ ניסו לקבוע עבודות גם באזורי המרכז, החולש על שפק הירדן.

כוחות של החטיבת המורחת שלו ניסו לסלק את הפלשים, ללא הצלחה. ישראל לא הסכימה לוותר על השטח, הן בגל חסיבותו האסטרטגיית והן מפני העקרון. מי שתקע יתד במקום זה שלט למעשה על מוקורת המים של ישראל. והנה, כאשר הכוחות המורחתים אבדו את השליטה, נקרה החטיבת "גולני" לסלק מן השטח את ה"יאורחים" הבכלי קראים. נמשימה השתתפו כוחות מגדוד 13, גדוד 21 וקורס המ"כים החטיבתי. צריך להזכיר כי חווינו שורה של תקלות, חלון אובייקטיביות (קלקל קיבנה הנוני של היחידה התוקפת) וחילקו סובייקטיביות (כגון: הפטת הכוח המשיע על הדוג המסתער שלנו), חוסר תאום בין הכוחות ונאמר את האמת, גם רמת לחימה יוזדה. כל אלה חקרו ייחד ויצרו מעב קשה מנשוא. היו על סף כשלון. ורק בזכות התעקשות, דבקות במנטרה ומלהן טקי נכון (הפעלת קурс המ"כים אשר הופיע באיגוף זורומיعمוק) שוננו פני המערכת. הכוחות הסורים אשר הכירו יפה מaad את פyi השטח הסלעי, נצלו כל קפל קרקע וכל אבן, שחקו את כוחותינו ובמשך שעות רבות ידים היתה על העליונה. הם שלמו מחייב יקר אביזותיהם היו כבדות, אך בה בשעה הם הסבו גם לנו נזקים ופצעו בלוחמי החטיבה מעינות קשות.

בסוף הקרב מנינו עשרות הרוגים ופצעים של כוחותינו.

צורך לציין כי מבחינה מסוימת, ידינו היו כבולות, כי בכלל היה שדה הקרב שטח מפוזר, לא זולנו להביא לידי ביטוי את מלא כוחותינו. למשל, – לא קבלנו אישור להפעלת חיל האויר. רק בשעה האחרונה, כאשר הופיע כבר נפל והשתח כבר טוהר, כמעט בלו, הטעים הפיקוד העליון להפעיל מטוס שעבר בטישה נמוכה, ביעף "יבש" מבלי לירות או להפגיז את האויב.

נכון, הרגשותנו הייתה כבده. אמנס השגנו את היעד ומלאנו את המשימה, אבל, המאמץ היה רב וההמיהר יקר.

אם לסכם את הפעולה מנקודת מבט אובייקטיבית, צרך להציג שהמאزن הכלול היה חיובי. הכוחות הלוחמים, מפקדים וחילילים כאחד, גילו מידיה רבה של דבקות במטורה, התעקסו לכבות את העדים ולא הרפו.

צרך לזכור כי בתקופה ההיא רבו המקרים שיחידות צה"ל (מחטיבות אחרות), גילו בריגעים גורליים מידיה רבה של חולשה ונסגו בלי למלא את המשימה, שהוטלה עליהם. נקודה נוספת, הרואיה לעזין היא, שעל אף התנאים הקשים והמכות שספגו הכוחות המסתערם, לא התדרדרו במצב של דמרליות. פצועים והרוגים פנו תחת אש בצורה מסודרת, אספהket התחמושת והצדוק – התנהלו כיאות ורוחם של הלוחמים לא נשتبשה עליהם. היו הרבה גילויים של אומץ לב אישי והעיקר: השטח נשאר בידיינו, מאז ועד היום.

חטיבת גולני לא צריכה להתבונן בקרב מוטילה, החילילים התחשלו והמפקדים למדו את הלחץ והפיקו ממנו תועלת עתידית. לא בכדי נשארה "גולני" בסזר הכוחות הסדייר מאז מלחמת השחרור והייתה לחטיבת הח'יר' היחידה שלא פורקה.

קרב מוטילה היה אבן דרך חשובה בנתיבנו, תמרור שציין שלב עקוב מדם, אך בעל ערך רב לנוינו.

אני מצהיר ללוחמי מוטילה ומרכין את ראש לי זכרם של הנופלים.

אלוף (מייל) מאיר עמית
ניסן תשנ"ז

הקליטה הראשונית – הבטחת קורת גג

בתקופה 1948 – 1950 עלו ארץ פליטי השואה היהודים ממחנות העקורים באירופה מן הממחנות בקפריסין. מאוחר יותר הגיעו עולים מלוב, מתימן ומטורquia. לצורך קליטתם הראשונית של עולים אלה, הפקו חלק ממחנות הצבא הבריטי ל"מחנות עולים". במחנות אלה הייתה צפיפות רבה. העולים לא עבדו, והחזקתם נעשתה ע"י הסוכנות היהודית. כסוטקטיי המוחנות לא התאימו, כמובן, לחיה משפחה. הצפיפות הרבה והעדר הפרטיות גרמו סבל רב לעולים, ונזקים חברתיים ונפשיים שליוו אותם שנים רבות לאחר מכן.

מן המוחנות הועברו העולים אל מבנים של "הרכוש הנטווש" למקומות שנעוזבו ע"י העربים במהלך המלחמות הקוממיות. ערים כמו יפו, רמלה, לוד ושכונות כמו ואדי סליב שבחיפה והקטומונים בירושלים. בתקופה זו לא הייתה עדין מדיניות קליטה מסודרת; העדר מקורות פרנסה בנלול הכלכלת ההרסה של המדינה גורר אחורי אבטלה חמורה.

בראשית 1950 הוקמו בארץ המעברות הראשונות, שהטביעו את חותמו על נוף הארץ במחצית הראשונה של שנות ה-50.

מיקומן של המעברות נקבע על יסוד אפשרות התעסוקה, ולפיכך הוחלט על פיזורן בכל חלקי הארץ – ממטולה בצפון ועד לירוחם בדרום. בדרך כלל הוקמה המעברה בקרבת יישוב ותיק. מספרן הגיע ל-120.

בבוקר יומם ו' ה-4 במנאי חיליפה פלוגה מגדוד 21 בפיקוד גבי ברשי את פלוגת המילואים בתל-מוסטילה שנשאה ענמה את הנפעים. החיליפה בוצעה תחת אש. הסורים תקפו פעמיים את כוחותינו במוטילה וב"שפץ" בסיוו אש מרגמות 60 מ"מ. שתי ההתקפות נחדרו. צה"ל הפגיז את מוצב "הדמות", אך האש ממנו לא שותקה. בקרבות נהרגו 3 מחילינו.

בשעה 16:30 הייתה אמורה להכנס לתוכה הפסקת אש בחסות האו"ם, אך הסורים המשיכו בירי והמשיכו להזורים תנגורות לשטח.

mach"ט גולני אישר פשיטהليلית על מוצב "הדמות", המשימה הוטלה על מחלקה מגדוד 13, בשל תקלות לוגיסטיות, בוצע רק סיור אלים שנחדר באש. כמה מהתוקפים נפצעו.

שבת ה-5 במנאי המשיכו הסורים להטריד באש את הכוח בתל-מוסטילה ונערכו מספר נסיבות להתקדם ולהסתנן לעברו מכיוון "הדמות" ומזרחה, שנחדרו באש. בשעות הצהרים הגיעו לאיזור משקפי האו"ם כדי לבדוק את המצב והאש פסקה. מבחןינו המצב היה קשה ביותר. הקרב נמשך כבר ארבעה ימים והכוח הסורי הפלש עדין ישב בשטחנו. היה חשש כי ישמר על הישג זה אם תוסדר הפסקת האש. הוחלט לתקוף ולכבוש את המוצב "הדמות" בכל מחיר ולגרש את הסורים משטח ישראל.

המשימה הוטלה על פלוגה מגדוד 21 בפיקוד זאב סלעי. מרבית חיליליה היו בעליים חדשים. הוחלט כי הכוח יתקוף מכון תל-מוסטילה בשעה 00:01, בסיוו שלולת תותחים, שלולת מרגמות 120 מ"מ, כיתת מרגמות 81 מ"מ ומק"בים. חיילי הפלוגה יצאו מ"גבעת התצפית" כאשר מרביתם סובלים מהרעלת קיבת.

הפלוגה הגיעה לתל-מוסטילה. כאן תיאם המ"פ את הסיוע וקיבל מידע מודיעיני. בשעה 00:03 הגיעו הפלוגה למרחק כ-400 מ' מהיעד שהופנו ע"י הארטילריה של צה"ל. למרות אש הסיוע ירו הסורים אש מרגמות ומקלעים עילית ולכוח היו נפגעים. המ"פ אירגן חלק מאנשי, הסתער שנית והצליח להגיע עד 100 מ' מהיעד. שם נבלם הכוח באש חזקה ולא הצליח להתקדם. באש הסורית נפצעו רבים וביניהם מפקד מחלקה החוד שנחרג, הממ"ים האחרים ו מרבית המ"כים נפצעו. המ"פ ביקש תנגורות. מיד יצא אליו מחלקה מהפלוגה שהחזיקה בתל-מוסטילה. עם אור ראשון פתח המ"פ בהסתערות שלישית בסיוו אש מרגמות 120 מ"מ שהונחתה מעל ראשיו המסתערם. כשה הגיעו למרחק של כ-50 מ' מהאובי פגעה בהם פצצת מרגמה 120 מ"מ של כוחותינו וגרמה ל-10 נפגעים, ביניהם המ"פ. הרסתערות נשברה. הכוח נפס מתחם בין הסלעים, המשיך לנחל חילופי אש וקרב רימונים עם הסורים כשהמ"פ הפעז ממשיך לפיקד עליו.

למקומות נשלח סמ"פ מגדוד 13 כדי להחלין את המ"פ הפעז, אך הוא לא הצליח לארכן את הכוח ולהציג את ההסתערות, ואף ביקש אישור לסתוגת. לא ניתן אישור לסתוגה וסמג"ד 21 נשלח לשטח עם קשר לפקוד. כן הופעלה תנגורות של שתי מחלקות מקרים המ"כים שתקפו מדורות-מערב מוצב "השפע". הם סבלו בדרכן אבדות מAsh הסורים, הסתערו, הגיעו עד פאתיה היעד ובבלמו. הסורים לא נשברו. הם נסעו לחלק המזרחי של המוצב והמשיכו בירי ובקרב רימונים. כל אותה עת המשיכה הארטילריה להעסיק את מוצב "הדמות" פגעה בסורים ולעתים אף פגעה בכוחותינו המזויים בפאתי היעד.

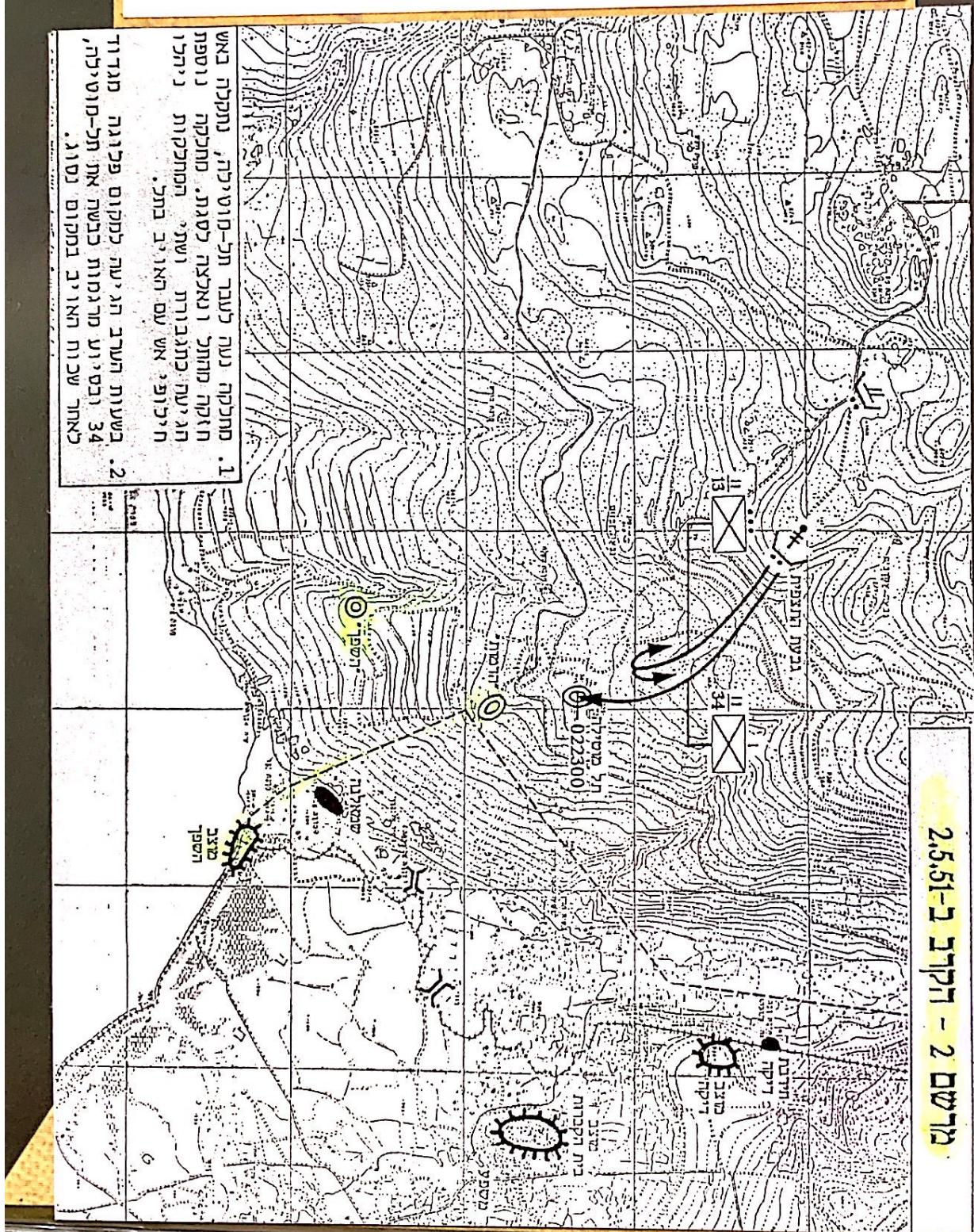
למקומות הגיע סמג"ד 21 עקiba סער שנפגע בהפגזה, אך תפס פיקוד על הכוח. בשלב זה נשלח כוח תגבורות נוספת, מחלקה מגדוד 21 שפתחה בהסתערות. mach"ט גולני החליט להטיל לקרב גס כוח מגדוד 12 שהגיע עמוק הירדן ובמקביל תבע מאלוrf פיקוד הצפון את הפעלת מטוסי חיל האוויר. בשעה 09:09 הגיע מדורות כוח נוסף – פלוגה מגדוד 12 (גדוד העתודה החטיבתי) בפיקוד יצחק זייד. במקביל הופיעו מעלה השטח 4 מטוסי ספיטפייר של חיל האוויר שהיו בטיסת אימונים באיזור.

לאחר לבטים ורים אישר המטכ"ל ביצוע ייפוי טרי מעל היעד, מבלי פתיחה באש. במהלך אחד היעפים ירה בטעות אחד המטוסים צורורות אחדים מתחום 20 מ"מ ופגע בכוח הסורי. היעפים והסתערות התגבורות הכריעו את בקרב. הסורים נסוגו וכוחותינו תקפו כארח הייל קורס המ"כים מסתערם מדורות ושרידי פלוגה אי מסתערם מצפון, הם השתלטו על המוצב ורדפו באש אחר הבורוחים.

הקרב הסתיים בשעה 00:11. בהרים החיליפה פלוגה רעננה מגוז 12 של גולני את הכוח במוצב "הדרומי". אבידותינו היו כבדות מאד. בקרב של 5-6 במאית נפלו 30 מלחומי "גולני", חללים נפצעו באש הארטילריה של צה"ל. בכך הגיע מספר הרוגי קרב תל-מויטה ל-40, בקרב נפצעו 72 חיילים. מאוחר יותר נפטר אחד הפצועים. לסורים היו אבידות כבדות, חן בין החיילים הסדירים והן בין הבלתי-סדירים, הם פינו את האיזור המפורז ואיתם יצאו גם תושבי ערב שמאלנה. נסויום להשתלט על האיזור נכשל.

קרבות תל-מוריה היו שיינו של העימות הצבאי במאבק על השליטה באיזורי המפורזים, ובעקבותיהם השתוררה וגיעה בגבול ישראל-סוריה למספר שנים.

הקרב גרם לצועע קשה בצה"ל. שכן התגלו ליקויים רבים בכישורות המערך הלוחם, במזדיין ובהפעלת הארטילריה. בעקבותיו הוכמו שתי עדות חקירה מטכ"ליות שערכו בדיקה מקפתית בנושא הארגון, האימון ותורת הלחימה של צה"ל. מסקנותיהן תרמו לשינויים ושיפורים שנערכו בצה"ל בשנים הבאות.

מן העתונות

ידיעות אחרונות

שתו

אונצת הבטחון תוצאה הפסחת אש
ט' מבראש גתוש ב' שראל ווורינה - לאודר האבל - שקט

הוּא קָרְבָּן מַלְאֵךְ זֶה תְּדַבֵּר

פָּנָוְמַבְּרָבִיגְן בארכיטקטורה מושבות יידישות ברפובליקות א'ם בתקופה בה גורשו היהודים

dagash ha'achra: חודשו הקיימות באבול אשוש' צ'היל. אוניברסיטת שאלות והסודות

הידיד נפגש עם שרת
זה שביתת הנשך מתקנסת לישיבה בלתי רשמית
ונוח מודרים כי האש הכרבה של הארטילריה
בראיהם אייבצ'ם את הסורים לסגת מעמדותיהם

חוששים לTAGOVA נמטרץ'
של האופוונציה בעבר-הירדן

הנחלת הרכבות אס' ב'ם
למכור הגירה

କବିତା ପଦ୍ମନାଭ
ମାତ୍ର ଏହିମାତ୍ର ଜାଗିଲା
ପଚାଶ ପାତୁଳା
କବିତା ଏହିମାତ୍ର
ମାତ୍ର ଏହିମାତ୍ର ଜାଗିଲା.

• ୩୮

קינכ'יאד טרכטיאד
האר ס'ינ'ל פ'ילס, יולו
וְתִבְשֵׁל
פְּנַסְכָּלְקָה
האר רְכָמִיא פְּרַמְּנִיא
אֲזִיגִיא
לְאַדְבִּיא
לְאַדְבִּיא....

